609/00

Den 28. december 2000 blev i sag nr. 51.609:

xxxx xx xxxxx xxxxxx
xxxxxxxxxx xx
xxxx xxxxxxxxxx

mod

Forsikringsaktieselskabet
Allianz Nordeuropa
Banestrøget 21
2630 Taastrup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstagerne, der har husejerforsikring i Forsikringsaktieselskabet Allianz Nordeuropa, klager over selskabets sagsbehandling og påstår selskabet pligtig at yde forsikringsdækning til reparation og retablering af fliser på et badeværelsesgulv.

Klagerne har forklaret, at man i december 1997 konstaterede en rørskade i badeværelset. Den 23/9 1998 meddelte klagerne over for selskabet, at man nu agtede at få færdiglavet gulvet. Den 22/2 1999 fremsendte klagerne herefter tilbud fra en lokal murer på reparation af gulvet, og efter flere henvendelser til selskabet blev klagerne kontaktet af en taksator, som foretog besigtigelse. Selskabet meddelte herefter, at man alene ville betale for den skade, som var konstateret i december 1997, og ikke den yderligere skade, som havde udviklet sig i perioden.

I selskabets redegørelse af 27/1 2000 til nævnet hedder det: "I denne sag har vi rykket klageren **4 gange** for en skriftlig skadeanmeldelse af skaden konstateret 17.12.1997, uden at klageren reagerede på netop dette. Skadeanmeldelsen udgør det helt nødvendige grundlag for al skadebehandling i selskabet, hvilket vi har forklaret klageren. Vi modtager skadeanmeldelsen 30.06.1999 **efter 5. rykker og 1½ år efter skadedatoen**, hvorefter klageren går til Ankenævnet. Vi forsøger umiddelbart efter at vi har modtaget

skadeanmeldelsen (i kopi) at få fuld klarhed over skadens omfang, d.v.s. den primære skade (konstateret 17.12.1997) og konsekvensskaden (udbredelsen jf. vort brev af 17.11.1999) som følge af klagerens til tider stærkt manglende samarbejdsvilje til at få skaden udbedret i den forløbne periode siden skaden første gang bliver konstateret. Af den sidst indhentede rapport fra vor taksator kan vi konstatere, at det oprindeligt blev aftalt, at der skulle blotlægges rør i brusenichen svarende til ca. 30-40 cm på hver led. Ved vor konsulent's genbesigtigelse 24.03.1999 oplyser VVS-reparatøren, at der er yderligere tæring af rørene, hvilket nødvendiggør yderligere ophugning af badeværelsesgulvet før reparation kan foretages. Det er vor klare opfattelse at skaden er blevet væsentligt forværret som følge af den i 1½ år manglende reparation, hvor den fugtige leca i badeværelsesgulvet har kunnet udvikle syre, som yderligere har nedbrudt rørene, - og vi skønner således, at reparationen af rørene ville have været væsentligt billigere at udføre, hvis dette var sket umiddelbart efter skaden konstatering 17.12.1997. Følgelig skal vi være indforstået med at yde en forsikringsdækning under den tegnede police svarende til maks. 25% af de samlede omkostninger til murer og VVS for reparation af rørene i badeværelsesgulvet, dog maks. et beløb svarende til vor taksators opgørelse af murer- og VVS-arbejderne kr. 12.500,-, hvilke arbejder vor taksator angiveligt har iværksat. Vi har endnu ikke d.d. modtaget en opgørelse over de samlede udgifter."

Klagerne stiller sig uforstående over for selskabets bemærkning om den manglende skadeanmeldelse og anfører, at man indsendte denne umiddelbart efter skaden. I skrivelse af 5/4 2000 til nævnet har klagerne endvidere anført: "Vi har foranlediget at en overmontør fra Semco, også har undersøgt skaden på rørene og er kommet med en sagsfremstilling, der gør det klart at den fugtige leca har været årsag til tærehuller i rørene, men denne fugt har ikke bredt sig efter at der er konstateret hul i rørene. Varo Teknik og Semco oplyser at de ikke ville være istand til at reparere varmerørene ved den lille ophugning, som blev anvist af ISO konsulenten. Vi har ikke i hele den periode der er gået fra fejlen er konstateret og frem til udførelsen af reparationen måtte fylde mere vand på kedlen, hvilket kun kan betyde at der har været væsentlige utætheder ved konstatering af skaden, nemlig i december 97. Vi har stadig rørene som er opgravet, og vi har fremvist disse til ISO konsulenten ved besøg hos os, da vi fremviste rørene var hans kommentar, at der jo ikke var forskel i tæring først på røret som sidst på røret hvilket fik ham til på besøgstidspunktet at fortælle os at han mente det var svært for

Allianz at modsige vort krav. Yderligere viste vi ISO konsulenten at der var tæringer i rørene i det fjerneste hjørne af det oprindelige, og det er højst usandsynligt at fugt skulle have bredt sig til det fjerneste hjørne af badeværelset uden at have tæret rørene imellem."

Klagerne har fremlagt skrivelse af 29/6 1999 fra Varo-Teknik A/S, hvoraf bl.a. fremgår: "Vi har den 23/6-99 skåret gulv-varmeslange i brusekabine fra, den er udført i 3/8" jernrør og er tæret væk, grundet utæt gulvafløb. Under varmeslangen ligger der løs Leca, utæt gulvafløb er grunden til tæringen. Denne form for tæring foregår over flere år. På grund af gennemtæring kan der ikke skæres gevind på denne, der må fjernes mere gulv, frem til sundt materiale. Efter vores skøn, skal gulvet hugges op forbi gulvafløb under håndvasken, men det skal være frem til sundt materiale."

Klagerne har endvidere fremlagt sålydende skrivelse af 17/8 1999 fra Semco Danmark:

"1. Det kan ikke lade sig gøre, at reparere gulvvarmen med den ophugning, der er foretaget i brusenichen.
2. Rørenderne, som man kan se i brusenichen, er så defekte, at vi hverken kan eller vil reparere dem. Derfor skal man fortsætte med ophugningen, til man har fundet et sundt rør.
3. Når det sunde rør er fundet, skal der foretages en trykprøvning af hele varmeanlægget for at se, om der er flere utætheder.

Min erfaring siger mig, at når en varmeslange er lagt i leca og lecaen har været våd, er det hele varmeslangen, der er defekt. Derfor den ekstra sikkerhed med en ny trykprøvning ."

I sagen er endvidere fremlagt analyse fra Danmarks Termografiske Selskab ApS, hvoraf fremgår: "Tillægsbesøg den 6/11 1997 Sporing af lækage på varmeanlæg iværksat. Lækage sporet frem til tæret varmerør midt under bryggersgulv. Nærmere placering m.v. som anvist på stedet. Tillægsbesøg, den 16.12.97 Sporing iværksat på varmeanlæg. Lækage sporet frem til tæret varmerør (gulvvarmeslange) under gulv i bruseniche - jvf. billede nr. 2. Tæret rør skiftes frem til sundt emne."

Klagerne har i e-mail af 19/4 1999 til selskabet anført: "Som forklaring på at skaden ikke er udbedret i 1997 er at vi ikke har kunne afse tid til at få skaden udbedret og at undvære vort badeværelse, og da gulvvarmen har været afbrudt siden skaden blev observeret, kan skadeomfanget ikke have ændret sig."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.: "**4 Skadeanmeldelse.** Når skade indtræffer, er det en betingelse for selskabets erstatningspligt, at sikrede uden ophold anmelder skaden til selskabet og efter bedste evne bestræber sig på at begrænse skadens omfang og drager omsorg for, at de forsikrede genstande beskyttes mod videre skade. Rimelige udgifter til foranstaltninger, der foretages for at afværge umiddelbart truende skade eller begrænse en indtruffen skade, erstattes af selskabet. Iøvrigt må udbedring af skade samt fjernelse af beskadigede genstande ikke finde sted, før selskabet har givet samtykke hertil. … **1 Forsikringen omfatter udover kaskodækningen:** 1 De skjulte vand-, varme-, gas-, olie- og afløbsrør samt skjulte elkabler til brug for opvarmning, som findes i ejendommens grundmurede bygninger. … **2 Forsikringen dækker direkte skade ved:** 1 Omkostninger til reparation af utætheder som opstår i de forsikrede rør eller elkabler samt opgravning, opbrydning og retablering i forbindelse hermed, herunder haveanlæg. … 2 Udbedring af bygningsbeskadigelser, som er en følge af disse utætheder. 3 Nødvendige omkostninger til sporing af utætheder i de forsikrede skjulte rør, når selskabet har givet samtykke hertil."

Nævnet udtaler:
Indledningsvis bemærkes, at det påhviler forsikringstageren at sandsynliggøre omfanget af en anmeldt skade.

Ifølge forsikringsaftalelovens § 52 og den ovenfor citerede bestemmelse påhviler det endvidere sikrede at træffe foranstaltninger til begrænsning af skadeomfanget, når en forsikringsbegivenhed er indtrådt. Selskabet kan, såfremt en tilsidesættelse af denne tabsbegrænsningspligt kan tilregnes sikrede som groft uagtsom, undlade at yde erstatning for den del af skaden, der må antages foranlediget derved.

Efter de oplysninger, der er forelagt nævnet, findes klagerne at have tilsidesat deres tabsbegrænsningspligt ved ikke straks at foranledige rørskaden udbedret.

Spørgsmålet om, hvor stor en del af skaden som kan henføres til tilsidesættelsen af tabsbegrænsningspligten, findes imidlertid ikke at kunne afgøres uden en egentlig bevisførelse. En sådan bevisførelse kan ikke ske for nævnet, men bør i givet fald ske ved domstolene.

I medfør af § 4, stk. 1, i nævnets vedtægter må nævnet derfor afstå fra at viderebehandle sagen.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

_____

Nævnet kan ikke afgøre sagen.

Poul Sørensen